

Sygn. akt V KK 226/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **K. R., D. I., P. W., A. K., M. T. i M. B.**

skazanych z art. 258 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 czerwca 2019 r.

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu

Apelacyjnego w [...] z dnia 18 czerwca 2018 r., sygn. akt II AKa [...],

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 20 marca 2017 r., sygn. akt XVI K [...],

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Obrońcy sześciu skazanych, co do których wniesiono kasacje od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 czerwca 2018 r., sygn. akt II AKa [...] złożyli wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Formułując te wnioski:

- obrońca K. R. podniósł, że za wstrzymaniem orzeczenia przemawia ranga i charakter postawionych w kasacji zarzutów wskazujących już przy wstępnej ocenie na ich oczywistą trafność, a przez to ich skuteczność. Stwierdził, że w jeśli K. R. jest niewinny, to wykonanie orzeczenia spowoduje dla niego oczywistą krzywdę;

- obrońca D. I. M. T. i M. B. odwołał się do treści postawionych w kasacjach zarzutów;
- obrońca P. W., wskazując na fakt wdrożenia już do wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary 9 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, powołał się na treść zarzutów kasacyjnych, których zasadność, jego zdaniem, z wysokim prawdopodobieństwem spowoduje weryfikację zaskarżonego wyroku;
- obrońcy A. K. wskazali na rangę i charakter postawionych w kasacji zarzutów, mających już przy wstępnej ich ocenie ujawniać swą oczywistą trafność i skuteczność, a także na dolegliwości wynikające dla skazanego z wykonania wyroku, których nie powinien doznać .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., zgodnie z którą orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. W orzecznictwie od dawna przyjmuje się, że skorzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 § 1 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na ich oczywistą zasadność.

W niniejszej sprawie taka sytuacja nie zachodzi, obrońcy nie wskazują także na występowanie w sprawie bezwzględnych przyczyn odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacjach obrońców skazanych argumentacja, i to niezależnie od wewnętrznego przekonania autorów nadzwyczajnych środków zaskarżenia, nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc „wręcz rzucającej się w oczy” wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego. Bezspornie waga zarzutów i ich liczba jest duża, nie oznacza to jednak wysokiego stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionych na korzyść skazanych kasacji, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznego rozpoznania kasacji. Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny, odnosząc się w pisemnych odpowiedziach na kasacje do trafności stawianych w nich zarzutów, ocenił wniesione skargi kasacyjne jako bezzasadne w stopniu oczywistym.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o przepis art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k., orzeczono jak na wstępie.